

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci žalobce: **L. L.**, bytem K. 443/2, B., proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2013, č.j. 25258/13-5000-14104-711507,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2013, č.j. 25258/13-5000-14104-711507, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, územního pracoviště ve Znojmě, ze dne 26.3.2013, č.j. 1085250/13/3020-24803-704160, kterým bylo podle § 113 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), zamítnuto odvolání žalobce, podané po lhůtě ve smyslu § 109 daňového řádu, proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj,

územního pracoviště Brno I (dále jen „správce daně“), ze dne 15.11.2011, č.j. 375387/11/288511701729 (dále jen „dodatečný platební výměr“), kterým byla žalobci dodatečně vyměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 v celkové výši 6 902 664 Kč, včetně penále.

Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobce brojí proti dodatečnému platebnímu výměru, tedy prvostupňovému rozhodnutí správce daně, ve spojení s rozhodnutím druhostupňovým; proto soud jedná jako se žalovaným s Odvolacím finančním ředitelstvím (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.11.2009, č.j. 1 Afs 88/2009-48, publ. pod č. 2646/2012 Sb. nebo usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.10.2004, č.j. 5 Afs 16/2003-56, publ. pod č. 534/2005 Sb. NSS, veškerá citovaná rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Žalobce se dále toutéž žalobou domáhal i zrušení rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, územního pracoviště ve Znojmě (dále jen „správce daně“), ze dne 4.3.2013, č.j. 646806/13/3020-25200-704225, o zřízení zástavního práva k zajištění neuhrazené daně na nemovitostech žalobce; v této části byla žaloba usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 9. 12. 2013, č.j. 62 Af 102/2013-44, vyloučena k samostatnému projednání a bylo o ní rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2015, č.j. 62 Af 102/2013-68.

I. Shrnutí žaloby

Žalobce uvádí, že dne 10.9.2013 si u správce daně vyzvedl dodatečný platební výměr a chtěl se proti němu na místě odvolat. Pracovník správce daně ho však mylně poučil o tom, že proti dodatečnému platebnímu výměru již není možné podat odvolání. Proto žalobce podal v dobré víře přímo žalobu, která však byla pro nevyčerpání opravných prostředků odmítnuta usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 10.1.2013, č.j. 62 Af 101/2012-15. V návaznosti na citované usnesení soudu žalobce podal proti dodatečnému platebnímu výměru odvolání, které však bylo zamítnuto. Žalobce namítá, že doměření daně mělo předcházet řádné skutkové zjištění, přičemž snáší argumenty, proč má dodatečný platební výměr za nezákonný.

Žalobce dále namítá, že správce daně mu měl dodatečný platební výměr doručit na adresu J. 93, B., uvedenou v obchodním rejstříku jako adresa společníka BlackField Picture, v.o.s. V této souvislosti poukazuje na praxi správce daně, když mu oznámení o změně územního pracoviště bylo doručováno na adresu J. 93, B.

Žalobce dále uvádí, že byl od roku 1993 registrován jako osoba samostatně výdělečně činná na Finančním úřadu Brno III. Bylo mu řádně doručováno na doručovací adresu J. 93, B. Dne 29.3.2005 byl žalobce „odhlášen“ z trvalého bydliště J. 93, B. Poté žalobce spadal pod Finanční úřad Brno I a byla mu „vymazána“ i doručovací adresa. Správce daně si přitom musel být vědom toho, že tzv. ohlašovna na adrese Husova 5, Brno, nemůže být účinnou adresou pro doručování písemností.

Žalobce dále poukazuje na to, že dne 27.3.2005 ukončil provozování živnosti, nicméně nadále byl společníkem BlackField Picture, v.o.s., a tak měla být podle původní registrace zachována i původní adresa u registrace pro doručování, a to J. 93, B. Právě z důvodu nedoručení dodatečného platebního výměru si žalobce v roce 2012 zřídil datovou schránku a opětovně nahlásil správnou doručovací adresu.

Žalobce proto navrhuje, aby soud zrušil dodatečný platební výměr a „veškeré úkonu, které se k němu vážou“, a své procesní stanovisko během řízení před soudem nezměnil.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že předmětem soudního přezkumu v této věci může být pouze otázka, zda byl dodatečný platební výměr žalobci řádně doručen. Správce daně u žalobce ke dni vydání dodatečného platebního výměru neevidoval žádnou doručovací adresu. Správce daně tak v souladu se zákonem doručoval dodatečný platební výměr na adresu místa pobytu žalobce, tj. místa trvalého pobytu, tedy na adresu Husova 165/5, Brno. Dodatečný platební výměr tak byl žalobci doručen fikcí dne 28.11.2011. Třicetidenní lhůta pro podání odvolání počala běžet dne 29.11.2011 a marně uplynula dne 28.12.2011, přičemž žalobce podal odvolání až dne 10.3.2013.

Ačkoli je správci daně známo, že adresa Husova 5, Brno, je tzv. úřední adresou či „ohlašovnou“ a že je prakticky nemožné, aby se zde osoby hlášené k trvalému pobytu vyskytovaly, je žalovaný toho názoru, že správce daně při doručování dodatečného platebního výměru nepochybil. Daňový řád předpokládá aktivní účast daňového subjektu při přebírání doručovaných písemností a je založen na odpovědnosti daňového subjektu za existenci adresy pro doručování. Daňový subjekt je zodpovědný za to, že je na adrese pro doručování, ať už úřední či zvolené, schopen přebírat písemnosti, resp. se dozví o jejich případném uložení. Teprve dne 10.9.2012 žalobce podáním č.j. 366998/12 správci daně sdělil, že původní místo trvalého pobytu Husova 5, Brno, se mění na nové místo trvalého pobytu O. 118, Z., přičemž současně žalobce uvedl jako doručovací adresu J. 93 Brno a adresu datové schránky.

Žalovaný s ohledem na výše uvedené navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou a své procesní stanovisko během řízení před soudem nezměnil.

III. Právní posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.). Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci žalobních bodů, jak je uplatnil žalobce v podané žalobě ve smyslu § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného postupem podle § 75 odst. 1 s.ř.s.

Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Zpochybňoval-li žalobce skutková zjištění správce daně, z nichž vycházel při vydání dodatečného platebního výměru, a zákonnost dodatečného platebního výměru samotného, tak těmito námitkami se zdejší soud nemohl zabývat. Nezabýval se jimi ani žalovaný - námitky směřující proti skutkovým důvodům dodatečného vyměření daně se tak mívají s nosnými důvody rozhodnutí žalovaného. Jedinou otázkou, kterou žalovaný posuzoval, bylo to, zda žalobce skutečně podal své odvolání opožděně, tedy po lhůtě ve smyslu § 109 odst. 4 daňového řádu, podle kterého lze odvolání podat do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje, a to i před doručením tohoto rozhodnutí.

Jediným nosným důvodem zamítnutí odvolání žalobce tak byl závěr žalovaného o opožděnosti odvolání, podaného žalobcem dne 10.3.2013. Soud se tedy mohl věcně zabývat pouze jedinou námitkou, a to námitkou, že dodatečný platební výměr ze dne 15.11.2011, č.j. 375387/11/288511701729, nebyl žalobci řádným způsobem doručen; nedoručení dodatečného platebního výměru ze dne 15.11.2011, č.j. 375387/11/288511701729, žalobci by mělo za následek, že by dodatečný platební výměr vůbec nenabyl právní moci a odvolání by tudíž bylo podáno včas.

Z daňového spisu žalobce vyplynulo, že dodatečný platební výměr byl žalobci doručován na adresu Husova 5, Brno, přičemž zásilka s dodatečným platebním výměrem byla připravena k vyzvednutí od 18.11.2011 a ve lhůtě 10 dnů od tohoto dne nebyla žalobcem vyzvednuta. Dále z daňového spisu vyplynulo, že žalobce dne 10.9.2012 doručil na Finanční úřad Brno I oznámení změn v registraci pro fyzické osoby. Z tohoto oznámení vyplývá, že žalobce oznamuje změnu původního místa pobytu Husova 5, Brno, na O. 118, okres Z. Dále je na formuláři oznámení uvedena adresa datové schránky a adresa J. 93, B., jako adresa pro účely doručování. Dne 10.9.2012 byla žalobci v rámci nahlížení do daňového spisu předána kopie dodatečného platebního výměru (protokol o ústním jednání ze dne 10.9.2012, č.j. 366980/12/288511701729). Dne 10.3.2013 podal žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru odvolání. Soud dále z daňového spisu žalobce zjistil, že žalobce je v evidenci správce daně veden jako neregistrovaná osoba a živnostenskou činnost ukončil dne 27.3.2004. Do 7.6.2005 měl žalobce evidovanou adresu bydliště J. 93, B., následně byl evidován na adrese Husova 165/5, Brno. V daňovém přiznání za rok 2007, které je součástí daňového spisu, žalobce uvedl adresu bydliště Husova 5, Brno.

Podle § 39 odst. 1 daňového řádu, správce daně doručuje písemnost při ústním jednání nebo při jiném úkonu (a/), nebo elektronicky (b/).

Podle § 39 odst. 2 daňového řádu, není-li možné doručit písemnost podle odstavce 1, doručí ji správce daně prostřednictvím zásilky doručované

- a) provozovatelem poštovních služeb,
- b) úřední osobou pověřenou doručováním, nebo
- c) jiným orgánem, o němž to stanoví zákon.

Podle § 44 odst. 1 daňového řádu se fyzické osobě doručuje na adresu jejího místa pobytu, na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na

kteřou jí mají být doručovány písemnosti, nebo na adresu jejího bydliště v cizině. Podle odst. 2 citovaného ustanovení pro doručování písemnosti, která souvisí s podnikatelskou činností fyzické osoby, se obdobně použije ustanovení o doručování právníkům osobám s tím, že se jim doručuje na adresu jejich místa podnikání nebo sídla. Podle odst. 3 citovaného ustanovení pokud fyzická osoba požádá správce daně o doručování na jinou adresu v České republice, doručuje se písemnost na tuto adresu.

Podle zdejšího soudu správce daně nepochybil, pokud dodatečný platební výměr doručoval na adresu trvalého pobytu podle § 44 odst. 1 daňového řádu, neboť o tom, že žalobce neměl v době vydání dodatečného platebního výměru zřízení datovou schránku a že v době vydání dodatečného platebního výměru nesdělil správci daně jinou adresu pro účely doručování, není mezi účastníky řízení sporu. K takovému sdělení došlo podle obsahu daňového spisu až dne 10.9.2012.

Pokud jde o ustanovení § 44 odst. 2 daňového řádu, tak to podle soudu dopadá pouze na fyzické osoby podnikatele, kteří mají v obchodním rejstříku zapsanou adresu místa podnikání. Proto je zcela nerozhodné, jakou měl žalobce v době vydání dodatečného platebního výměru uvedenu v obchodním rejstříku adresu společníka u společnosti BlackField Picture, v.o.s. Dovolává-li se proto v žalobě doručování na tuto adresu, nemůže být žalobce s takovou námitkou úspěšný. Stejně tak nemůže být úspěšný s argumentací, že mu měl správce daně doručovat na adresu dle živnostenského rejstříku, když živnostenskou činnost ukončil dne 27.3.2004, tedy několik let před vydáním dodatečného platebního výměru. Jakoukoli adresu, uvedenou v živnostenském rejstříku pro účely provozování živnosti do 27.3.2004, nelze v žádném případě považovat za adresu pro účely doručování předmětného dodatečného platebního výměru v roce 2011. Námitka žalobce, že mu byl dodatečný platební výměr doručován na nesprávnou adresu, proto není důvodná.

Soud ovšem dále podotýká, že i kdyby bylo správcem daně žalobci nesprávně v roce 2011 doručováno, žalobce se s obsahem dodatečného platebního výměru seznámil, když nahlížel u správce daně do svého daňového spisu. I když by se tedy žalobce nejpozději seznámil s obsahem dodatečného platebního výměru, včetně poučení, až dne 10.9.2012, pak ani bezprostředně poté odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru ve 30-ti denní lhůtě nepodal. Namítal-li v této souvislosti žalobce, že byl správcem daně nesprávně poučen o nepřipustnosti odvolání proti předmětnému dodatečnému platebnímu výměru, pak takové tvrzení žalobce neodpovídá obsahu daňového spisu a je nadto v přímém rozporu s obsahem dodatečného platebního výměru, který je založen v daňovém spise. V dodatečném platebním výměru je uvedeno poučení, že se příjemce tohoto rozhodnutí proti němu může odvolat ve lhůtě do 30 dnů ode dne jeho doručení.

Není tedy ani důvodná námitka, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s principy dobré správy, jak je definoval veřejný ochránce práv, neboť žalobci nic nebránilo v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* podat proti dodatečnému platebnímu výměru odvolání poté, co se s jeho obsahem osobně seznámil; ostatně stejně jako si žalobce musel být vědom, podával-li daňové přiznání za rok 2007 s uvedením adresy Husova 5, Brno, že mu těžko na tuto adresu

bude možné účinně doručovat tak, aby se s písemnostmi správce daně mohl opravdu seznámit.

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to by náleželo žalovanému, tomu však žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. května 2015

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu